

Kedves jó Alezredes Ur !

Bocsánatot kérek, hogy oly sokat zavarom, de most olvastam betűröl-be-türe végig a juniusi Kroniká-t és ez most írásra kényszerít.

Én is olvastam a 3.számában megjelent "Felhívás" az Ausztriában tartozkodó m.kir.csendőrség tiszti és legénységi állományban tartozó tagjaihoz.

Amikor ezt elolvastam kerékpárra ültem, mert az örömtől nem tudtam megtartani, hogy azo nál ne vigyem az innen 13 km-re levő másik magyar táborba, ahol akkor még ll volt csö.lakott. Nyomdafestéket nem tür azok a szavak amiket én ott kaptam. Némileg igazat is hagytam én is a zugolódoknak, mert akkor még nem tudtunk Alezredes Urék szép bajtársi együtt élésük-ről. Amikor Alezredes urék címét nekem Zámory ezredes úr megírta, én azon-nal csatlakoztam is, de nemcsak írásban, hanem valóságban is szeretnék ott lenni ahol ilyen bajtársi élet folyik.

Most azonban megborzodva olvasom a juniusi Kronikában a következőket:

4.old."Hiven, Becsülettel, Vitézül! ..... Lapunk mindenkor szemben állt az általánosítás, sommás (kollektiv) ítélkezés igazságtalan és embertelen módszerével és kezdettől fogva az egyéni megítélés álláspontját képviselte. Amikor tehát fenntartjuk, hogy a m.kir.bíróság előtt mindenki felelősséggel tartozik saját ténykedéséért, ..."

Alezredes ur kérem! Én nem akarok a Kronikának írni. Alezredes ur tu-dom kapcsolatban áll velük, kérem méltóztassék megírni nekik, ^{szóval} hogy ki is va-gyok én. Ezenkívül pedig nagyon boldogok lennénk, hogyha itt élne csak egy hetet közöttünk azaz ur aki ma bírósági fenyegetéssel bátorodik nekünk írni. Az én fejemet már beverték, de gondolom, hogy az övé nem négy év után lenne beverve, hanem abban az egy hétben amig itt lakna közöttünk.

Az itteni helyzet ugyanis az, hogy az egyik ujság marja a másikat, az ~~hisz~~ viszont. Beadtam egy kérelmet a müncheni magyar irodához, egy sorat sem kaptam válaszul. Nemrégén egy müncheni lakós magyarral beszéltem, aki ezeket mondotta: "Ha világos, hogy Henyei párti vagy, akkor ügyed elintézését nyer azonnal". Kérelemmel fordultam a Magyar Segítő Szolgálathoz, hogy amint az egyes tanfolyamokat segítik, segítsenek engem ahhoz, hogy tovább tanulhas-sak rajzolni. Amint erről Alezredes urnak nem irtak, úgy nem kaptam én sem semmit. Idejön Amerikából Szántó Lajos, Münchenből jómesszire elejbe mennek Münchent meglátogatta és szép, mondhatom úgy, hogy mesékkal visszatért.

Bocsánatot kérek a következőkben irt szavakért, de a világosságot és a valót így tudom csak kifejezni.

Az itteni magyar iroda vezetőjével egy volt örnaggyal együtt mentem a városban, amikor én azt mondtam, hogy miért arra megyünk, itt rövidebb. Erre a felelet az volt: "Azért megyünk arra, hogy lássam Kubait, és elfor-dítsam a fejemet, hogy ^ő lássa.....t lássa."

Ez a M.I. vezetője a táborvezetőktől 5, vagy 10 márkákat követel. Semmi alap és jogcim erre nincsen. Először is vagy 5, vagy 10 márka járna, ha jár-na. Ez az ur külön megnevezi, hogy azt a két urat üdvözlöm. Hát a többi nem hontalan nyomorult magyar.

Alezredes Ur kérem. Nagyon, nagyon sokat lehetne még sorba felsorolni, de nem is ezekkel akarom untatni Alezredes urat, csak megvilágítani szerettem volna, hogy itt az ember bárhova fordul mindenütt elutasításban van része. En külön nem vagyok hiva senkinek sem, kitartok azon elvem mellett, -ha ezért bíróság elé is kell állanom-, hogy egyenes őszinte büszke nyakas magyar vagyok. Szeretném a közérdeket szolgálni, hogy végre ébredjen fel az a sok áskálódó és türelmét vesztett hongalan honfitársunk, és fogjunk össze végre egy kalapa alatt, egy szent cél érdekében.

Ilyen hitben örömmel, sőt alig vártam a Kronikát, hogy olvassam, ilyen hitben irtam a januári számban "Áldja meg a jó Isten fenségedet" ujévi köszöntőt. Ilyen hitben rajzolom a magyarságót hirdető rajzaimat. Hogyha mindenki olyan elkeseredetten nyilatkozna, sőt félve elfutna a bizonytalan idegenbe, akkor természetes, hogy elveszett az ország, elveszett a mi drága Hazánk. Ezt hirdettem mindég, ezért lettem mocskos, piszkos, sőt amikor másan segitettem egy volt csö.törm.bajtárs, bajtársi alapon egy téglával beverte a fejemet.

Ha a fentieket átgondoljuk, igaza van Nagy Jánosnak, hogy mi is vagyunk itten sokan még izzig vérig csendörök. Az én szobámat egy pillanatra sem mulasztotta el diszítani a csendör jelleg. De ott van az asztalomon a kicsinyített országzászló is. Gondolom nagyon kevés magyar asztalán lehet ezt megtalálni. Hogy magyarországon milyen bíróság lesz azt még csak a jó Isten tudja. Ebben a kérdésben igaza van Farkas kegyelmes urnak. Egy a célem, hazánkat felszabadítani, azután döntsön az ország, hogy milyen államformát akar. Igen döntsön az ország, mi itt százan nem csinálhatunk sem királyságot, sem mást, majd első dolgunk az kell, hogy legyen felszabadítani megtisztítani Hazánkat, az Antikrisztus ásta sirgödröt betemetni és azután válasszunk. Tehát itt is nem a marakodás, veszekedésnek kellene lenni, hanem igenis minden magyar köneket egy olyan magyar irodavezető lássa el, aki nem a fenti szavakkal fordul el a másiktól. Ugyanigy Münchenbe, is.

Ismételten bocsánatot kérek, hogy alezredes urat zavarom, de elkeseredett életünkben vigaszért, újabb lelki táplálékért úgyérzem, hogy oda kell fordulnom azokhoz akikben még szintén a csendörvér pezseg, akikben még él a bajtársi együttérzés, a bajtársi szeretet.

Sajnos nem tudom, hogy a Bajtársi Levelet, hogyan tudjuk mi előfizetni, hogyan tudnám megkiserelni, hogy mégis összetartsam, összeszedjem ezeket a még megmaradt embereket. Hazánkknak, minden egyes kézre szüksége van. Ilyen gondolattal és érzéssel nehezen várom a B.L.-t.

Szabadlegyen még azt is megkérdezni, hogy én nagyon sok bajtársnak a címet tudom, közöljem, vagy a B.L. egymásnak továbbküldjük, ~~avagy közöljem a címeket.~~

Bajtársi szeretettel köszöntöm az egész Asztaltársaságot, Alezredes Ur iránt pedig a régi szolgálatkés

Mátéffy és Török ezr.urak,
most készülnek Ausztráliába.
Ök Passau-ba laknak.

Károly Jandí.